

Armengol presideix l'Arc Llatí

La presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, presideix des del 20 de febrer l'Arc Llatí.

Amb el nom d'Arc Llatí es coneix l'organització suprastatal d'entitats supramunicipals –consells insulars, diputacions, departament i províncies– dels estats espanyol, francès i italià. Té 68 associats que aporten una quota de poc més de 5.000 euros anual cadascun. És a dir, que disposa, arrodonint-ho, d'uns 400.000 euros l'any per actuar de *lobby* davant la Unió Europea. L'organització va ser creada el 1999, tot i que amb poca claredat d'objectius, i per això al cap de sis anys es reorganitzà per tal de convertir-se en un vertader grup de pressió, amb l'objectiu de defensar els interessos dels territoris membres davant totes les estructures polítiques i administratives de la Unió Europea, per definir estratègies de desenvolupament i ordenació dels territoris i per executar projectes conjunts que puguin ser d'interès compartit.

Armengol, presidenta. Amb la seva nova naturalesa, l'Arc Llatí ha caminat, doncs, només dos anys. És una organització molt jove que d'ara endavant ha de començar a servir per als objectius fixats. Amb aquest efecte, compta amb una estructura administrativa que té seu permanent –el secretariat– a Barcelona i amb la presidència rotatòria de dos anys. A més, té el plenari o assemblea general i la comissió executiva; aquesta darrera, per cert, és previst que es reunisqui –encara sense data– a Mallorca la pròxima vegada. Durant els primers dos anys d'ençà de la refundació, l'Arc Llatí va ser presidit per Antonio Saitta, president de la província de Torí. Justament en aquella ciutat, el dia 20 de febrer tingué lloc l'assemblea en la qual Francina Armengol prengué el relleu del torinès i es convertí en presidenta per als dos anys vinents.

Al seu discurs, íntegrament en ca-

talà –que és llengua oficial de l'organització–, la nova presidenta de l'Arc Llatí es mostrà decidida que l'organització anàs prenent més consistència política. I treballant en dos vessants. L'un, ajudant –en la mesura de les possibilitats i de les capacitats dels ens institucionals que en fan part– a superar les grans divergències entre les cultures i les situacions polítiques de les dues riberes de la Mediterrània. “Seria absurd d'eludir que, després dels fets recents ocorreguts a Gaza, la situació a la Mediterrània entra en una nova escalada de conflictivitat.” Per això defensà el paper de l'Arc Llatí com a institució que pot implicar-se en la situació general dels països mediterranis: “Hem d'estudiar la manera d'emprendre una vertadera política euromediterrània que faci visible el nostre compromís amb l'estabilització d'aquesta zona, que té una enorme importància estratègica per a tots els nostres països.”

En segon lloc, Armengol es mostrà convençuda que una organització com l'Arc Llatí té molt a dir i a fer en la solució de la crisi econòmica actual, que qualificà d'estructural i no merament conjuntural. Criticà els excessos d'un model econòmic que ha originat “profunds desequilibris” socio-econòmics, que s'han d'afrontar amb “una nova correlació de forces en la qual el poder polític ha de recuperar el paper que li correspon”. Al capdavall, la presidenta mallorquina i euromediterrània defensà “la regeneració del model econòmic actual, que ha creat enormes desequilibris socials i un consum de recursos naturals i energètics que ara ens passen factura”. Per capgirar la situació, Armengol es mostrà decidida que les institucions que formen l'Arc Llatí s'impliquin a fons –cadascuna i totes plegades com a organització– a “desenvolupar al màxim els ajuts a l'economia produc-

TERESA AYUGA

tiva, les polítiques socials i ambientals com a eixos estratègics per a sortir de la crisi”. Val a dir que el Consell de Mallorca, segons Armengol, és la institució pública de tot l'estat espanyol que més ha augmentat els pressupostos –del 2009 amb relació al 2008– de polítiques socials: un 25%.

Miquel Payeras